

Piatok 2. týždňa v Cezročnom období: Ježiš počíta s nami všetkými

Komentár na piatok 2. týždňa v Cezročnom období. „Ustanovil Dvanástich, aby boli s ním a aby ich posielal kázať“: aj my sme povolaní zúčastniť sa na tomto poslaní. A bude to naša viera, prostredníctvom ktorej bude Ježišova moc pôsobiť v srdciach ľudí, ku ktorým sa prihovoríme.

Evanjelium (Mk 3, 13-19)

Ježiš vystúpil na vrch, povolal k sebe tých, ktorých sám chcel, a oni prišli k

nemu. Vtedy ustanovil Dvanástich, aby boli s ním a aby ich posielal kázať s mocou vyháňať zlých duchov: Šimona, ktorému dal meno Peter, Jakuba Zebedejovho a Jakubovho brata Jána, im dal meno Boanerges, čo znamená Synovia hromu, ďalej Ondreja, Filipa, Bartolomeja, Matúša, Tomáša, Jakuba Alfejevho, Tadeáša, Šimona Kananejského a Judáša Iškariotského, ktorý ho potom zradil.

Komentár

Ježišove činy *pôsobia* a zároveň *naznačujú*. Teraz vystupuje na vyvýšené miesto a zvoláva dvanástich. Dvanásť bolo izraelských kmeňov. Na týchto dvanástich vybuduje nový Izrael, Cirkev. Ježiš je podľa slov svätého Pavla hlavou Cirkvi, v ňom nachádza svoju súdržnosť a od neho dostáva svoj

život. Títo muži sa stávajú účastníkmi Ježišovej moci: svojim slovom sa dotknú srdc ľudí a pohnú ich k obráteniu a otvorenosti milosti; svojou vierou budú vyháňať démonov a uzdravovať chorých. Aj my sme povolaní k účasti na tomto poslaní. A bude to naša viera, prostredníctvom ktorej bude Ježišova moc pôsobiť v srdciach ľudí, ku ktorým sa prihovoríme.

Benedikt XVI. sa vo svojich audienciách o apoštoloch zamýšľa nad ich rôznorodosťou. Sú medzi nimi takí, ktorí sú pokojní a rozjímaví. Búrliví a prudkí. Starí a mladí. Rybári a mýtnici. Pokorní a vzdelaní. So všetkými počíta, že pôjdu do všetkých prostredí a oslovia všetky typy srdc. Ježiš prišiel povolať všetkých. Jeho poslanie je univerzálne. Navyše si nás vyberá slobodne, rovnako ako Duch Svätý dáva svoje dary podľa toho, ako uzná za vhodné. A to všetko preto, aby

telo, ktorým je Cirkev, mohlo harmonicky rásť prostredníctvom vzájomného sebadarovania. Aj my sme pri tom, a to je zdrojom radosti a zároveň sladkej zodpovednosti.

Stotožnenie sa s Kristom je postupné. Keď sa človek vydá na cestu, aj keď urobil rozhodujúci krok – kto nezačne, nemôže nikam dôjsť –, všetko ešte zostáva nedokončené. Dvaja ľudia, ktorí sa vezmú, si nepovedia: „tak, to je všetko“, ale: „tak, teraz sa začína náš príbeh“. A aby sa tento príbeh naplnil, je potrebné každým dňom rásť v láske, ísť dopredu, nájsť prostriedky na to, aby sme mohli čeliť výzvam, ktoré nás čakajú. Nikto nezaprie Krista zo dňa na deň, ale robí to postupne, prostredníctvom svojich rozhodnutí, skutkov a zanedbaní. Z toho vyplýva potreba stále upierať zrak na cieľ, s pokorou a rastúcou túžbou, ktorá sa prejavuje v každodenných skutkoch lásky.

Juan Luis Caballero // Mike
wigunski - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/viernes-to-2/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-2/) (26.03.2025)